

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงาม
ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
**The Development of Learning Activities on Performance Skills
in fon “Roi-et Petch Ngam” Based-on Davies’ Instructional
Model for the 4th Grade Students in Primary School**

อินทิรา ดีแป้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Intira Depan

Maha Sarakham Rajabhat University, Thailand

E-mail: foulovepooh@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนพระกุมารร็อยเอ็ด อำเภอมือง จังหวัดร็อยเอ็ด จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 8 แผนรวม 16 ชั่วโมง ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ระหว่าง 0.57- 0.76 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร็อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วันที่รับบทความ: 10 มิถุนายน 2563; วันที่แก้ไขบทความ 29 มิถุนายน 2563; วันที่ตอบรับบทความ: 30 มิถุนายน 2563

Received: June 10, 2020; Revised: June 29, 2020; Accepted: June 30, 2020

ผลวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x}=4.69$, S.D.= 0.16) 2) ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส มีค่าเท่ากับ 81.56 มีค่าระดับมาก 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.90$, S.D.= 0.11)

คำสำคัญ: การฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม; ทักษะปฏิบัติ; ตามแนวคิดของเดวิส

Abstracts

The objectives of this research were: 1) to develop learning activities on performance skills in fon“Roi-et Petch Ngam” based-on Davies’ instructional model for the 4th Grade students in Primary School, 2) to investigate performance skills of the students after using the learning activities through Davies’ instructional model, and 3) to examine students’ satisfaction towards learning activities in the performance skills. The sample, acquired by cluster random sampling, was 45 students at 4th Grade studying in the second semester of academic year 2019 of The Holy Infant Jesus Roi-et School, Mueang Roi-et district, Roi-Et. The research tools consisted of: 1) 8 Learning activity plans based-on Davies’ model (16 hours), 2) Evaluation form of the performance skills with discriminating powers ranging 0.57-0.76 and 3) 10-item satisfaction questionnaire on learning activities. Statistic used for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The findings revealed that: 1) the development of learning activities on performance skills in fon “Roi-et Petch Ngam” based-on Davies’ instructional model for the 4th Grade students at high respectively ($\bar{x}=4.67$, S.D. = 0.38), 2) 81.56 percent of students had average scores of the performance skills scores after using Davies’ instructional model , and 3) student’s satisfaction on the learning activities was in overall rated “highest” ($\bar{x}=4.90$, S.D. = 0.11).

Keywords: Roi-et Petch Ngam; Performance skills; based-on Davies

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3) โดยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ทศศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ซึ่งในส่วนของสาระนาฏศิลป์นั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจขององค์ประกอบของนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ได้อย่างสร้างสรรค์ ใช้นาฏยศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3) นาฏศิลป์ ถือว่าเป็นศิลปะที่โดดเด่น สามารถแสดงออกด้วยตนเอง ทั้งในลักษณะที่เข้มแข็งและอ่อนโยน นาฏศิลป์ว่าเป็นศาสตร์ทางศิลปะที่สำคัญยิ่งเป็นที่รู้จักกันดีในรูปแบบของการแสดงที่มีลีลาอ่อนช้อยงดงาม บ่งบอกถึงความประณีตรักสวยร่าเริง แผงไปด้วยจินตนาการและศิลปะอันละเอียดละคายของคนไทย แสดงถึงความเป็นอารยธรรมรุ่งเรือง และมีความมั่นคงของชาติได้สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งความสำคัญของนาฏศิลป์ นอกจากจะมีคุณค่าในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและแสดงถึงอารยธรรมที่รุ่งเรืองแล้ว นาฏศิลป์ยังมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้เรียนรู้ นั่นเป็นเพราะว่าการเรียนนาฏศิลป์เป็นการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายใช้ในการเคลื่อนไหวและทำท่าทางต่างๆ ของนาฏศิลป์ไทยมีท่วงท่าลีลาที่คล้ายท่าฤๅษีดัดตน จึงส่งผลให้ผู้ที่ได้ฝึกหัดเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส และมีบุคลิกภาพที่ดี (กาญจนา อินทร์สุนานนท์และรุจิ ศรีสมบัติ, 2552 : 3)

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสู่การเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ เปิดโอกาสให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสำคัญของท้องถิ่น โดยนำเอา

สิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของในท้องถิ่นมาจัดให้เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้เกิดความรักความภาคภูมิใจและให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนเกิดความรัก ความภูมิใจและความผูกพันกับท้องถิ่นและใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เอื้อต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติ

ร้อยเอ็ดเพชรอีสาน พลาญชัยบึงงาม เรื่องนามพระสูงใหญ่ ผ้าไหมชั้นดี สตรีโสภาท่งกุลาสดใส งานใหญ่บุญผะเหวด เป็นคำขวัญประจำจังหวัดร้อยเอ็ดเดิม ที่อธิบายลักษณะแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม รวมถึงศิลปวัฒนธรรมประเพณีภายในจังหวัดร้อยเอ็ด ปัจจุบัน คำขวัญจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีการประกวดคำขวัญและได้นำคำขวัญที่ชนะเลิศมาใช้ใหม่ ในความว่า “สิบเอ็ดประตูเมืองงาม เรืองนามพระสูงใหญ่ ผ้าไหมสาเกต บุญผะเหวดประเพณี มหาเจดีย์ชัยมงคล งามน่ายลบึงพลาญชัย เขตกว้างไกลทุ่งกุลา โลกลือชาข้าวหอมมะลิ” ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ประพันธ์เนื้อร้องโดย อ.สมชิต สุนาคราช เป็นการฟ้อนประกอบท่วงทำนองดนตรีที่มีความจังหวะสนุกสนานเร้าใจ การฟ้อนแสดงถึง การอธิบายคำขวัญของจังหวัดร้อยเอ็ดออกมาเป็นท่วงท่าที่สวยงาม โดยมีเนื้อหาเชิญชวนให้ไปท่องเที่ยวในจังหวัดร้อยเอ็ด ชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามแต่ละที่มีมาแต่สมัยโบราณไว้ให้กราบไว้บูชาและเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ และการแต่งกายของนักแสดงด้วยผ้าไหมลายประจำจังหวัด ก็แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นอีกด้วย

โรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ด ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ได้เห็นความสำคัญของความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดร้อยเอ็ด โดยระยะเริ่มแรกฟ้อนเอ็ดเพชรงาม กิจกรรมระดับโรงเรียน เช่นงานวันแม่แห่งชาติ งานวันเด็ก งานวันปัจฉิมนิเทศ ระยะต่อมาได้เข้าร่วมกิจกรรมกับระดับจังหวัด เช่นงานประจำปี งานบวงสรวงจังหวัดร้อยเอ็ด จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ทำให้ผู้วิจัยเห็นคุณค่าและต้องการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวสถานที่ท่องเที่ยวและคำขวัญประจำเมืองร้อยเอ็ด เพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้กับท้องถิ่นและให้นักเรียนเห็นคุณค่าของเอกลักษณ์ท้องถิ่นเกิดความรักภาคภูมิใจ มีความผูกพันกับท้องถิ่นโดยการถ่ายทอดงานศิลปะทางด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน เป็นการฟ้อนที่เป็น การเชิญชวนให้มาเที่ยวในจังหวัดร้อยเอ็ดชมความงามของจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเชื่อมโยงสู่กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ที่ ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนจำเป็นต้องมุ่งเน้นส่งเสริมให้มีการคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพมนุษย์ มุ่งเน้นเห็นคุณค่าและความซาบซึ้งในคุณค่าศิลปะและสิ่งรอบตัว เจตนคติสมาธิ รสนิยมส่วนตัว กระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิดสร้างสรรค์ อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทศิลปกรรมในสังคม ในบริบทของการสะท้อนวัฒนธรรม สะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิต และเป็นโอกาสได้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะกลุ่มสาระศิลปะสาระที่ 3 สาระนาฏศิลป์ นับเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นศิลปะที่โดดเด่นสามารถบอกความเป็นมาของประวัติศาสตร์ เป็นส่วนหนึ่งของมรดกและวัฒนธรรมได้ (กรมวิชาการ, 2551:102)

จากการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ด เนื้อหาการแสดงพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นที่ผ่านมาพบว่า ในการวัดและประเมินผลกิจกรรมนาฏศิลป์ภาคทักษะปฏิบัติ นักเรียนยังขาดทักษะปฏิบัติในด้านนาฏศิลป์ โดยเฉพาะการรำมีลีลาเชิงซำและจดจำทำไม่ได้ แม้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการแบ่งกลุ่มและให้ฝึกปฏิบัติกันเอง นักเรียนขาดทักษะ ปฏิบัติที่ถูกต้อง ปฏิบัติอย่างไม่เป็นระบบ ไม่ต่อเนื่องส่งผลให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน เพราะไม่เข้าใจภาษาท่าในวิชานาฏศิลป์ไม่กล้าในการแสดงออก ขาดความกระตือรือร้น และขาดความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรม

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ พบว่าเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะปฏิบัติทั้ง 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ ขั้นนี้ผู้เรียนรู้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการจะให้ผู้เรียนทำได้ในภาพโดยรวม สาธิตให้ผู้เรียนได้ดูก่อนทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ

ของทักษะหรือการกระทำที่จะสาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปกติกาก่อนการสาธิต ครูควรแนะนำให้ผู้เรียนสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในขณะที่ยกตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยๆ ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อยๆหรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกต และทำตามไปทีละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มี การสาธิตหรือไม่มีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งทุกส่วน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นใช้เทคนิควิธีการเมื่อเรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตและสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองได้น้อยลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆครั้ง ต่อเนื่องหลายเที่ยวจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะได้สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นการฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนได้ฝึกย้ำคิดย้ำทำ จนผู้ฝึกสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง นักเรียนมีความสุขกับการเรียนและปฏิบัติ ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความสนใจที่จะนำแนวคิดนี้มาใช้ในการแก้ปัญหา

ดังนั้นผู้วิจัย จึงทำขอบข่ายเนื้อหาเพลงร้อยเอ็ดเพลงรามาเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาผนวกกับแนวการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะปฏิบัติตามขั้นตอนแนวคิดของเดวีส์ของเดวีส์ อันจะทำส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ การฟ้อนร้อยเอ็ดเพลงรามาตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยมีการขั้นตอนการวิจัย 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ และระยะที่ 2 การทดลองกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ระยะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 2 ท่าน ซึ่งจะมีการให้ข้อมูลในด้านประวัติความเป็นมาของเพลงฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ในด้านท่ารำฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม โดยการเลือกแบบเจาะจง (**Purposive Sampling**) ได้แก่ ด้านประวัติความเป็นมาของเพลงฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม และด้านท่ารำของเพลงฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามมาหาค่าการหาความเที่ยงตรง (**validity**) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์

2. ระยะการทดลองกิจกรรมการเรียนรู้ นำแบบสอบถามที่ได้มาเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 45 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (**Cluster Random Sampling**)

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 8 แผนรวม 16 ชั่วโมง ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส 17 ท่า ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ เรื่อง ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนชุดการเรียนรู้ เรื่อง ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม สารนาฏศิลป์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

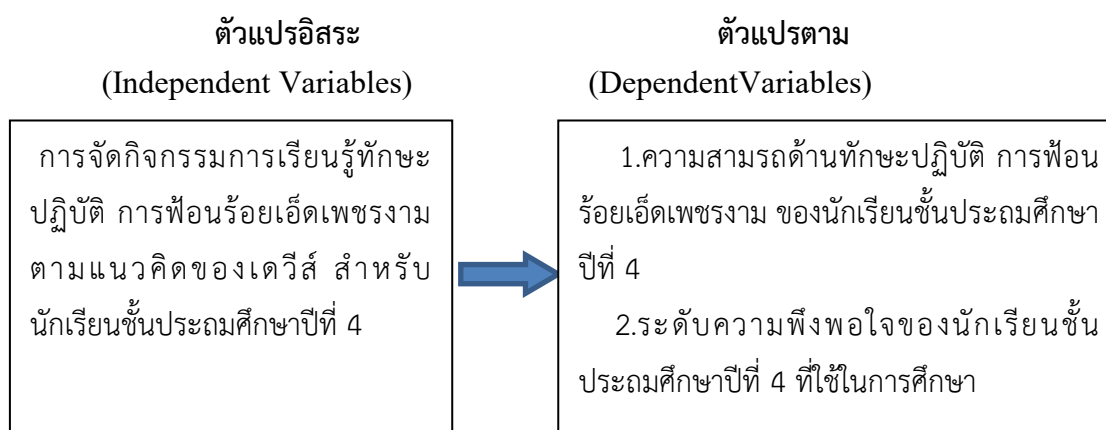
ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนี้ โดย 1) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (วิชานาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2) ศึกษาทักษะปฏิบัติฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มาตรวจสอบความถูกต้อง และนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ การฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.38) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลประเมินคุณภาพระดับความเหมาะสมในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร็อยเอ็ดเพชรงามของผู้เชี่ยวชาญ ตามเกณฑ์ระดับมาก

รายการประเมินแผน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สาระสำคัญ			
1. ข้อความชัดเจนเข้าใจง่ายที่สุด	4.60	0.05	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.05	มาก
รวม	4.50	0.05	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้			
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.05	มาก
4. ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.60	0.45	มากที่สุด
5. ระบุพฤติกรรมที่ต้องวัดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.60	0.31	มาก
สาระการเรียนรู้			
6. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
7. เหมาะสมกับเวลา	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.80	0.45	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้			
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
9. ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ	4.80	0.45	มากที่สุด

10. ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย	4.80	0.45	มากที่สุด
11. ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
12. ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ	4.60	0.55	มาก
13. ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
15. เรียงลำดับได้เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
16. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
17. กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.80	0.45	มากที่สุด
18. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ			
รวม	4.74	0.47	มากที่สุด
สื่อการเรียนการสอน			
19. สื่อมีความเหมาะสมผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้	4.60	0.55	มากที่สุด
20. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.70	0.50	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล			
21. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.40	0.45	มากที่สุด
22. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมพฤติกรรม ด้านทักษะพิสัย	4.80	0.55	มาก
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มาก
รวม	4.66	0.48	มากที่สุด

โดยรวม	4.67	0.38	มากที่สุด
--------	------	------	-----------

2. ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส มีค่าเท่ากับ 81.56 อยู่ในระดับดีมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะปฏิบัติพ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	แปลผล
45	16	4111	91.35	2.03	81.56	ดีมาก

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.90$, S.D.= 0.11) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.นักเรียนชอบที่ครูทำท่าทำให้ดูก่อนปฏิบัติจริง	4.93	0.25	มาก
2.นักเรียนชอบที่ครูอธิบายท่าทำให้ฟังก่อนจะปฏิบัติให้ดูแต่ละท่า	4.96	0.21	มาก
3.นักเรียนชอบที่ครูทำท่าทำให้ดูทีละท่า และให้นักเรียนทำตามอย่างช้าๆ	4.93	0.25	มาก
4.นักเรียนชอบที่ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่าตัวเองไปทีละท่า โดยที่ครูไม่ต้องทำเป็นแบบให้ดู	4.62	0.49	มาก
5.นักเรียนชอบที่ครูแนะนำเทคนิคแต่ละท่าให้ และเก็บรายละเอียดของท่าแต่ละท่าให้	4.98	0.49	มาก
6.นักเรียนชอบที่ครูให้ปฏิบัติแต่ละท่าช้าๆ	4.82	0.53	มาก

รายการประเมิน		S.D.	แปลผล
เพื่อให้นักเรียนจำได้และปฏิบัติได้อย่างเชี่ยวชาญ			
7.นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น	4.93	0.25	มาก
8.นักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรมจากง่ายไปหายาก	4.93	0.25	มาก
9.นักเรียนชอบเมื่อได้คำแนะนำ จับมือ จับเท้า เพิ่มจากครูผู้สอน เพื่อให้ปฏิบัติแต่ละท่าได้ง่าย และสวยงามมากขึ้น	4.96	0.21	มาก
10.นักเรียนรักในความเป็นไทยมากขึ้น	4.93	0.25	มาก
รวม	4.90	0.11	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการฟ้อน ร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ การประเมินความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมระดับมาก ($x=4.6$, $S.D.= 0.38$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนหมั่นฝึกฝน ได้รับการฝึกฝนที่ดีจากครู จึงเกิดความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ ผลของการปฏิบัติฟ้อน ร้อยเอ็ดเพชรงามสามารถสังเกตได้จากความแม่นยำ ในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิค ซึ่ง ประกอบด้วย 5 ขั้น

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ ครูเปิดเพลงฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม และครู รำให้นักเรียนดูตั้งแต่ต้นจนจบ ทั้งหมด 17 ท่า ก่อนการสาธิตแต่ละท่าครูแนะนำให้นักเรียน สังเกตตาม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยๆ นักเรียนได้ดูท่าฟ้อน ร้อยเอ็ดเพชรงามตั้งแต่ต้นจนจบแล้วครูอธิบายแต่ละท่าให้นักเรียนฟัง และปฏิบัติทีละท่า และอธิบายท่าแต่ละท่าให้นักเรียนสังเกตตามครู และทำตามครูไปที่ละท่าซ้ำๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามไปที่ละท่า โดยท่าครูไม่ทำให้ดูและไม่มีแบบอย่าง ถ้านักเรียนทำท่าผิดครูก็จะช่วย แนะนำ จับมือ จับเท้า เพื่อให้นักเรียนรู้ตำแหน่งการตั้งวง การใช้เท้า การใช้ลำตัว ครูจะช่วย แก้ไขจนกว่านักเรียนจะทำได้ เมื่อนักเรียนทำได้แล้ว ครูก็จะต่อท่าไปที่ละท่าย่อยๆ และให้นักเรียนทำท่านั้นๆ จนได้และทำซ้ำๆจนทำได้คล่องแคล่ว

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นใช้เทคนิควิธีการเมื่อเรียนปฏิบัติได้แล้ว นักเรียนทำท่าฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามได้แล้ว ครูก็จะแนะนำเทคนิคแต่ละท่า เช่นการตั้งวง การเอียงหัว การวางเท้า การย่อ การเชื่อมท่า เพื่อให้ทำท่าได้ง่ายขึ้นเมื่อรู้เทคนิค และเพื่อให้นักเรียนสามารถทำท่านั้นๆได้ ถูกต้องและสวยงามมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย นักเรียนฟ้อนเพลงร้อยเอ็ดเพชรงาม ได้สมบูรณ์ทุกท่าแล้ว ครูให้นักเรียนทำท่า 1-17 ตั้งแต่ต้นจนจบฝึกหลายรอบซ้ำๆให้ต่อเนื่อง จนนักเรียน สามารถเชื่อมท่าได้ต่อเนื่องและสวยงามและชำนาญ

ในส่วนของการข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ในภาพรวมเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม น่าสนใจสามารถนำไปปฏิบัติการสอนได้ ปรับรูปแบบเอกสารประกอบแผนให้ถูกต้องตามหลักวิชา โดยเฉพาะใบงาน แบบประเมินทักษะ ปฏิบัติมีเกณฑ์แบบคุณภาพควรใช้คำว่าคุณภาพระดับ แทน ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน ปรับแผน ให้ทักษะปฏิบัติเยอะขึ้น ลดทฤษฎีลงให้เหลือแผนเดียว ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 นำไปใช้สอนได้ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ควรนำภาพทำนาฏยศัพท์ใส่เพิ่ม อธิบายภาพในแผนของแต่ละท่า เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 นำไปใช้สอนได้ แผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้น ผู้ศึกษาค้นคว้าและได้พัฒนาตามขั้นตอน คือ วิเคราะห์"หลักสูตร ศึกษาองค์ความรู้ เกี่ยวกับการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ เดวี เวลาเรียนกำหนดรูปแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเวลาที่กำหนดนำเสนอ ตอน ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระปรับปรุงตามที่อาจารย์"ที่ปรึกษาให้คำแนะนำประเมิน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญ

แล้วนำไป ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นำมาปรับปรุงในส่วนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการศึกษาค้นคว้าจึงทำให้ แผนการมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดผลกับผู้เรียนได้ อย่างเช่น ได้กล่าวไว้ อาภาภรณ์ อินเสมียน (2547 : 60-70) ที่ได้ พัฒนาแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาที่

1 พบว่าแผนการ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.81/89.20 สูงกว่าเกณฑ์" 80/80 ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับ ฉัตร ปุณณพันธ์ (2548 : 96-110) ที่ได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมแบบ บูรณาการเรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.42/87.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส มีค่าเท่ากับ 81.56 คะแนนเต็ม 16 คิดเป็นร้อยละคิดเป็นร้อยละ 91.35 ทักษะปฏิบัตินักเรียนที่เรียนด้วยทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ที่ได้ผลเช่นนี้เพราะ นักเรียนสามารถร้องเพลงร้อยเอ็ดเพชรงามได้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนองและจังหวะ สามารถใช้ มือเท้า และการเคลื่อนไหว ในการฟ้อนรำได้อย่างถูกต้องสวยงาม ปฏิบัติท่ารำได้อย่างถูกต้อง สวยงาม สัมพันธ์ มีความพร้อมเพรียงสามารถแปรแถวตามทิศทางได้ อย่างถูกต้อง สวยงามพร้อมเพรียง ทั้งผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติเมืองร้อยเอ็ด สถานที่สำคัญของจังหวัดร้อยเอ็ด ผลผลิตที่เป็นเลิศ ประเพณีประจำจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพิลาภรณ์ วัลคำ (2553 : 87-99) ได้ทำการศึกษาผลการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ สาระนาฏศิลป์ เรื่องเชิงसानกระดง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดของเดวิสใช้ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้ วงจรปฏิทิน 2วงจรรอบ ด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเท่ากับ84.60/ 88.75 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ด้านความสามารถการปฏิบัติทักษะ สาระนาฏศิลป์. มีเท่ากับ 91.67 แสดงว่าผู้เรียนมีด้านการปฏิบัติดีขึ้น ด้านผล การจัดกิจกรรมตามแนวคิดของเดวิสทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรม การเรียนรู้สามารถปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของทักษะได้ดีอย่างเป็นองค์ความรู้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติการฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับดีมาก ($x=4.90$, $S.D.= 0.11$) อาจเนื่องมาจาก ครูได้ใช้เทคนิคตามแนวคิดของเดวิส จึงทำให้ฟ้อนร้อยเอ็ด

เพชรงาม เกิดการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์ มีกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ เป็น ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเพลงพ็อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีการแก้ไขปรับปรุง เรื่อง รูปแบบ ภาพประกอบ การดำเนินเรื่อง และภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังได้ผ่านการทดลองใช้และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับก่อนนำมาใช้จริง โดยรูปแบบ ของกิจกรรมเน้นทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ ที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย มีการจัดรูปเล่มที่พอเหมาะ สีสดใสสวยงามและประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เร้าความสนใจของนักเรียน ทำกิจกรรมมีแบบทดสอบ ความเข้าใจ ซึ่งได้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์มากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการพิจารณาผลของการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส และการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์ ที่พัฒนาขึ้น และนำมาใช้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ทั้งในด้านกิจกรรม การเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติจริง โดยมี รูปเล่มเปิดอ่านได้ง่าย ผู้วิจัยได้ใช้ ภาพประกอบจากการถ่ายภาพจริง สื่อถึงขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน และใช้สำนวนภาษาการปฏิบัติ ตามขั้นตอนของแต่ละท่ารำที่เข้าใจง่าย ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะ การปฏิบัติที่รวดเร็ว ถูกต้องและสวยงามตามแบบนาฏศิลป์ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ็อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิส และการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์ ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภินันท์พร แม่นวิเศษวงศ์ (2549 : 104) ได้ ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ โดยเน้นกระบวนการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่าการสอนเรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ โดยเน้นกระบวนการ ปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.34/89.33 และผลการศึกษาเจตคติ ต่อ นาฏศิลป์ ไทยภายหลังการเรียนด้วยชุดการสอน นักเรียนมีเจตคติต่อนาฏศิลป์ ไทยอยู่ในระดับ มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอน เรื่อง ฟ้อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ทั้ง 5 ชั้น เพื่อจะได้นำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนจะต้องรู้การสาธิตการฝึกปฏิบัติ ต้องทำตามขั้นตอนอย่างชัดเจน ทำได้คล่องเป็นรายบุคคลจับคู่ฝึกช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับทักษะปฏิบัติของนักเรียน ไม่มุ่งทักษะปฏิบัติเท่านั้นการให้ นักเรียนได้ ปฏิบัติอย่างมีขั้นตอนจะทำให้ นักเรียนเข้าใจง่ายและมีใจที่จะเรียนรู้

1.4 ทักษะปฏิบัติต้องปฏิบัติต่อเนื่องอย่างเป็นระยะ การฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความต่อเนื่อง จะฝึกในช่วงโมงเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวีส์ การเรียนทักษะปฏิบัติของนักเรียนในเนื้อหาของเพลงรำพื้นฐาน สารนาฏศิลป์

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของแฮร์โรว์ หรือนำไปสอนเปรียบเทียบกับการสอน

2.2 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สารนาฏศิลป์ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ หรือนวัตกรรม ให้ หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ หลักสูตรและการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กาญจนา อินทร์สุนานนท์ และรุจี ศรีสมบัติ. (2552). *ร่ำวงมาตรฐาน*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉัตร ปุณณพันธ์. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ เรื่อง เพลงไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- พิมพ์ลาภรณ์ วัลคำ. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สาระนาฏศิลป์ เรื่อง เชิงสถาน กระติบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดของเดวิส. การศึกษาอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- อภิสิทธิ์พร แม่นวิเศษพงศ์. (2549). *การพัฒนาชุดการสอนเรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์โดยเน้นกระบวนการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อาภาภรณ์ อินเสมียน. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้เรื่องหนุ่มสาวพ้องโหวด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*